

تحلیل و واکاوی تأثیرگذاری شیوه‌های حکومتی بین‌النهرین در تمدن هخامنشیان

اسماعیل فرج زاده

کارشناسی ارشد باستان‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

چکیده

هدف این مقاله تحلیل و واکاوی تأثیرگذاری حکومت به عنوان یکی از عناصر بین‌النهرینی در تمدن هخامنشیان است. در بحث از شیوه‌های حکومتی بین‌النهرین، به مواردی از قبیل جایگاه شاه در رأس قدرت، مراتب درباری و کشوری، تقسیم ایالات و هرم قدرت و مقایسه آنها با همان موارد در ایران پرداخته می‌شود. و به این سؤالات پاسخ می‌دهیم که: منشأ قدرت در ایران چه بوده است؟ هخامنشیان کشورداری را از چه کسانی آموختند؟ شیوه‌های حکومت در ایران و بین‌النهرین به چه صورت بود؟ این تحقیق دارای ویژگی‌های دو وجهی توصیفی-تحلیلی است و در زمره پژوهش‌های کیفی قرار می‌گیرد. روش پژوهش حاضر از نوع تحلیل اسنادی می‌باشد. از تحلیل‌های کیفی به منظور تحلیل و جمع‌بندی آنها استفاده شد. بررسی‌ها نشان داد؛ در بحث از حکومت، پارس‌ها، شیوه‌های حکومتی را از مادها و بابلی‌ها گرفتند و با تغییراتی در جزئیات آن را به شیوه‌ی نوینی درآوردند و با این وسیله به مدت دویست سال بر ملل متفاوتی حکومت کردند که این خود حاصل فهم و درایت کافی ایشان است و به نحو احسن توانسته‌اند در کشورداری و حفظ منافع خویش به گونه‌ای نادر عمل کنند که در هیچ جای دنیای باستان همچنین شاهان و دستگاه مقتدری ندیده ایم و نخواهیم دید.

واژه‌های کلیدی: بین‌النهرین، نظام حکومتی، تمدن هخامنشیان، حکومت دینی، حکومت استبدادی

مطالعات هنر و فرهنگ

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۷۱-۸۵